

La Casa Cantonera, des del poble i per al poble

Podrien haver-la venut i construir-hi pisos, però en Joanra i l'Anna van decidir fa set anys que la seva casa d'Algemesí seria un lloc on respirar cultura

En Joanra i l'Anna gestionen la sala d'Algemesí | Juan Miguel Morales

Algemesí, 2010. A la cantonada entre els carrer Pelaio i Domènec Gamieta. A la vesprà. Miquel Àngel Landete, de **Senior i el Cor Brutal**, guitarra en mà, busca algun lloc que s'assembli a un centre social o una casa ocupada. Hi ha de tocar aquesta nit. Tot d'una, entre les reixes de ferro, treu el cap Joanra Estellés, meitat de l'ànima de La Casa Cantonera, que ja fa estona que l'espera. A dins, Anna Terrés, l'altra meitat, enllesteix els preparatius per al concert.

I és que La Casa Cantonera és una casa normal que podria haver cedit davant la febrada de la construcció: «Sort que no n'heu fet una finca», els va felicitar Landete, després d'aquell concert, el tercer que programaven al pati de la casa. El músic valencià explica que encara li dura l'impacte. «És un dels espais més bonics on he tocat, i mira que he tocat a llocs.» Si és dia de concert, al rebedor hi ha exposició temporal. Una paret plena d'articles, discos, fotografies i lletres de cançons, que canvien en funció de l'artista que hi toca.

No és l'únic detall que cuiden: en aquest corral on no caben més de setanta persones es creen universos estètics a mida del convidat on es recrea l'esperit de les seves cançons. Com el dia que els valencians **Gener** hi van presentar *El temps del llop* (Mésdemil, 2014) i ells van preparar màscares de llop per a tot el públic i van fer emocionar la banda just abans de sortir a tocar. Aquestes coses, fan en Joanra i l'Anna.

Tothom hi és benvingut. Els més menuts gaudeixen dels concerts a les primeres files, i diuen els que hi han tocat que l'ambient és de silenci i respecte absolut. En acabat, cadascú col·labora amb el que pot o compra el CD; tot el que es recapta es destina íntegrament als músics. La Casa Cantonera no és un negoci, sinó una manera d'entendre la cultura «des del poble i per al poble». Resistint en un espai lliure per a la creativitat, l'educació i la cultura, de manera acollidora i seriosa.